

Picea smithiana

Synonim lac.: *Picea morinda*

świerk himalajski



(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin



(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin



(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin



(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin

Azjatycki gatunek świerka, wprowadzony do uprawy w Europie w 1818 roku (Szkocja), tworzący w Himalajach drzewa osiągające do 50 m wysokości. Pokrój roślin szerokostojkowaty. Pędy boczne ułożone horyzontalnie, gałęzie drugiego rzędu przewisające. Igły długie, cienkie, zielone, do 5 cm długości. Szyszki bardzo duże, osiągające do 18 cm długości i do 6 cm średnicy, w typie szyszek świerka pospolitego. Gatunek o średnich wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący na przeciętnych glebach i osłoniętych, słonecznych stanowiskach. W Polsce gatunek amatorski, o małej odporności mrozowej, jego uprawa możliwa jest tylko w najcieplejszych regionach kraju - w województwach zachodnich i wybrzeżu Bałtyku, gdzie polecany jest do sadzenia w dużych ogrodach i parkach.

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

Himalaje - Afganistan, Kaszmir, Tybet, Nepal i Indie, od 2100 do 3600 m n.p.m.

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

przewisający (płaczący, zwisty)
stożkowy

docelowa wysokość

powyżej 20

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

owoce

szyszki, szyszkojagody

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny do obojętnego

rodzaj gleby

przeciętna ogrodowa

walory

ciekawy pokrój
ozdobne z liści/igieł
roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki

strefa

7b

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;